

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/82/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123380664
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:6123380664.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v spore žalobcu: A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX C. D. E., právne zastúpený Mgr. Annou Suchou, IČO: 54 604 788, so sídlom Čsl. armády 1851/35, 052 01 Spišská Nová Ves proti žalovanej: F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/X, XXX XX C. D. E., zastúpená splnomocneným zástupcom G. H. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom D.. J. XX, XXX XX I., o zaplatenie 6.200 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 6 200,00 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 800,00 eur od 23.12.2022 do zaplatenia a 5 % úrokom omeškania ročne zo sumy 1.400,- eur od 20. 9. 2023 až do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica dňa 11. 8. 2023 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 6.200,- eur s prísl. a náhrady trov konania titulom náhrady za bezplatné užívanie spoločnej nehnuteľnosti žalovanou.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovanou sú podielovými spoluvlastníkmi, každý v podiele 1/2 z celku, nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. C. D. E. obec C. D. E., katastrálne územie C. D. E., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX ako:

- byt č. X s prísl. nachádzajúci sa na 5. p. bytového domu súpisné číslo XXXX, ul. B. X, XXX XX C. D. E., vo vchode č. 6, postaveného na pozemku parcela C KN č. 4700 a C KN č. 4701

- spoločné časti a spoločné zariadenia bytového domu s. č. XXXX stojaceho na pozemku parcela C KN č. 4700 a C KN č. 4701, podiel 69/4306,

- pozemok parcela C KN č. 4700 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 343 m² a C KN č. 4701 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 346 m², podiel 69/4306, k čomu predložil listinný dôkaz – výpis z citovaného listu vlastníctva.

3. Vzhľadom na dlhotrvajúce narušené a konfliktné vzťahy medzi stranami sporu, od konca roka 2015 až doposiaľ, vyššie uvedené nehnuteľnosti užíva výlučne žalovaná. Užívanie nehnuteľností žalovanou žalobca rešpektuje. Na bezodplatnom užívaní spoločnej nehnuteľnosti sa strany sporu nedohodli. Napriek uvedenej skutočnosti žalovaná žalobcovi, a to ani po doručení predžalobnej výzvy zo dňa 7.12.2022, náhradu vo forme peňažného plnenia za to, že žalobca z nehnuteľnosti v rozsahu svojho

spoluvlastníckeho podielu neužíva, neplatí. Pre úplnosť žalobca dodáva, že peňažnú náhradu žalovaná ani nikdy neplatila.

4. Žalovaná predžalobnú výzvu zo dňa 7.12.2022 prevzala dňa 8.12.2022. Vo výzve bola vyzvaná, aby dlžnú sumu uhradila do 14 dní odo dňa jej doručenia a zároveň bola vyzvaná, aby počnúc mesiacom december 2022, v pravidelných mesačných platbách uhrádzala finančnú náhradu za užívanie spoločných nehnuteľností, k čomu žalobca predložil listinný dôkaz - predsúdnú výzvu zo dňa 6.12.2022 a potvrdenie o jej doručení.

Žalovaná na výzvu doposiaľ nereagovala, nehnuteľnosti aj naďalej užíva, peňažnú náhradu žalobcovi neplatí.

5. K výške požadovanej peňažnej náhrady žalobca predložil súdu písomné oznámenie zo dňa 22.11.2022 vyhotovené spoločnosťou SIGMA REALITY, s.r.o., so sídlom J. Fabiniho 10, Spišská Nová Ves, z inzercie stránok www.nehnuteľnosti.sk, z ktorého vyplýva, že výška nájmu bytov porovnateľných s vyššie uvedeným 3 izbovým bytom na Tarči sa v rokoch 2019, 2020 a 2021 pohyboval v rozmedzí od 300-350 €/mesačne; v tejto sume nie sú zarátané mesačné platby správcovi, ani mesačné preddavkové platby za elektrinu, plyn a pod. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z webových stránok inzerujúcich nájom nehnuteľností (výška nájmu v súčasnej dobe sa pohybuje v rozpätí 550 €-580 € mesačne, vrátane energií). Žalobcovi za jeho podiel na nehnuteľnostiach vo výške 1/2 z celku, vzhľadom na vyššie uvedené, prislúcha nárok na finančnú náhradu minimálne vo výške 150-175 €/mesiac. Za obdobie troch predchádzajúcich rokov, t. j. od 1.9.2020 do 31.12.2020 žalobca požaduje finančnú náhradu vo výške 600,- € (150,- € x 4); za obdobie od 1.1.2021 do 31.8.2023 finančnú náhradu vo výške 5.600,- € (175,- € x 32), spolu za obdobie od 1.9.2020 do 31.8.2023 náhradu vo výške 6.200,- €. Žalovaná je v omeškaní s platením peňažného dlhu, preto žalobca požaduje od žalovanej okrem peňažného plnenia aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy.

6. Žalobca svoj nárok oprel o ustanovenie §§ 123, 136 ods. 1 a 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie navrhoval, aby súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu plnú náhradu trov konania.

7. Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho a exekučného konania vydal dňa 4. 9. 2023 platobný rozkaz sp. zn. 26Up/1345/2023, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu žalovaná podala v zákonnej lehote odpor.

8. V odôvodnení odporu uviedla, že neprevzala žiadnu predžalobnú výzvu zo dňa 7. 12. 2022 v uvedenom období, ako je uvedené v odôvodnení žaloby. Predmetná výzva jej bola doručená až v septembri 2023 Okresným súdom Banská Bystrica spolu s platobným rozkazom. Uviedla, že v predžalobnej výzve sú uvedené nezmysly, žalobca doposiaľ disponuje kľúčmi od ich spoločného bytu. Kľúče má aj od vchodových dverí a brány bytového domu, ako aj od poštovej schránky, z ktorej jej kontroluje poštu a berie jej ju. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá odopreté právo spoločný byt užívať, kedykoľvek má doňho voľný vstup a možnosť ho užívať, preto nárok na úhradu finančnej náhrady nepovažuje za zákonný. Žalobca užíva, resp. býva v rodinnom dome, ktorý bol za trvania manželstva ich spoločný a bolo jeho rozhodnutím po vyporiadaní BSM neužívať byt na K. B. L. X E. C. D. E.. Pokiaľ by sa rozhodol bývať v byte, bolo by to v jej prospech, nakoľko by s ich maloletým synom D. mohla byť aj ona. Dodala, že už takmer dva a pol roka napriek právoplatnému súdnemu rozhodnutiu jej syna v stanovených termínoch neodovzdáva, čím dochádza k úmyselnému dlhodobému porušovaniu zákona, bráni synovi sa stretávať s vlastnou matkou a obmedzuje jeho osobnú slobodu. V ďalšej časti odôvodnenia odporu žalovaná uvádzala skutočnosti týkajúce sa jej maloletého syna D. A., uviedla, že má podozrenie z trestného činu týrania dieťaťa zo strany otca, ktorý dva a pol roka bráni dieťaťu sa stretávať s matkou, ktorý má právo na takéto stretnutia podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. V závere odporu uviedla, že sa ospravedlňuje za odbočenie od podstatných vecí, nakoľko vzťah so synom ju ťaží podstatne viac. V závere uviedla, že so žalobcom sa nedohodli na bezplatnom užívaní spoločnej nehnuteľnosti, nakoľko o tom nikdy nejednali a tak isto nejednali ani ohľadom nejakej dohody o platení, nakoľko žalobca to nikdy nenavrhoval a nepožadoval od nej žiadnu náhradu, čo neuviedol v predžalobnej výzve. Preto podľa § 137 Občianskeho zákonníka ona nemá povinnosť mu niečo platiť, platobný rozkaz v celom rozsahu neuznáva, považuje ho za bezpredmetný a vydaný v rozpore so zákonom.

9. Žalobca v replike uviedol, že žalovaná predžalobnú výzvu zo dňa 7.12.2022 prevzala dňa 8.12.2022, k čomu predložil listinný dôkaz - potvrdenie o doručení, stiahnuté z portálu www.posta.sk, z ktorého je zrejmé, že žalovaná predžalobnú výzvu prevzala, avšak na ňu písomne nereagovala, pričom nejde o prvú výzvu, na ktorú žalovaná neodpovedala, nejde teda o výnimku v jej správaní. Poprel, žeby disponoval kľúčmi od bytu a kontroloval a bral poštu žalovanej. Kľúče jej odovzdal na jej žiadosť v čase po rozvoде. Vzhľadom na trvalo rozvrátené vzťahy medzi stranami sporu, ktorí boli manželia, opakované nedôvodné trestné oznámenia žalovanej na žalobcu, ohováranie a osočovanie a obviňovanie žalobcu z násilia, vyznieva vyjadrenie žalovanej, že „ak by žalobca chcel, byť užívať môže, čo by malo výhodu v tom, že by mohla byť so synom“, ako účelové, ktoré má vyvolať dojem, že žalobca môže kedykoľvek byť užívať, čo sa však nezakladá na pravde.

10. Žalobca už v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol, že pre dlhotrvajúce narušené a konfliktné vzťahy, od konca roka 2015 až doposiaľ, vyššie uvedené nehnuteľnosti užíva výlučne žalovaná. Žalobca poukazuje na to, že žalovaná toto tvrdenie nepoprela, táto skutočnosť vyplýva z obsahu viacerých vyjadrení žalovanej, prezentovaných na pojednávaniach na súde v iných sporoch. Bez ohľadu na vyššie uvedené, je právne irelevantné, či on byť užívať môže, právne relevantné je, že byť neužíva a byť užíva, a to nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, žalovaná. Ako podielový spoluvlastník nehnuteľností ktorú neužíva, si len uplatňuje zákonný nárok vyplývajúci mu z ustanovenia § 137 Občianskeho zákonníka. Hoci to s touto žalobou nesúvisí, považuje za podstatné uviesť, že „rodinný dom si nevysúdil“ a že po zániku BSM rozvodom bolo ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadané dohodou, v zmysle ktorej o. i. dom nadobudol do svojho vlastníctva žalobca a žalovaná bola vyplatená. K ostatným tvrdeniam v odpore, ktoré so žalobou nesúvisia, sa žalobca nevyjadroval, na podanej žalobe trval a navrhol, aby sa pokračovalo v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci v zmysle § 14 ods. 3 Zákona o upomínacom konaní.

11. Na návrh žalobcu Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Spišská Nová Ves podľa § 10 ods. 3 v spojení s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov na pokračovanie v konaní.

12. Žalovaná v duplike doručenej súdu dňa 20. 11. 2023 opakovane ako v odpore uviedla, že peňažný nárok v celom rozsahu neuznáva, vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu považuje za klamstvá. Zopakovala, že žalobca chodieval do poštovej schránky, vyberá z nej písomnosti, lebo mu tam chodia firemné veci, čo jej môžu potvrdiť aj susedia. Vlastní kľúče od bytu a je to len jeho vec, že sa rozhodol bývať v rodinnom dome, a preto na žiadne nájomné nemá právo. Zopakovala, že nemajú uzavretú žiadnu zmluvu, či dohodu o nájomnom vzťahu. Byť má sprístupnený tým, že od neho vlastní kľúče, ktoré jej doposiaľ neodovzdal. Ak tvrdí opak, nech o tom predloží dôkazy, resp. zápisnicu o odovzdaní kľúčov od bytu. Žalobu považuje za pomstu, nakoľko už dvakrát na ňu podal neoprávnene trestné oznámenie, ktoré sa skončilo jej oslobodením, čo je dôkazom dôveryhodnosti, resp. nedôveryhodnosti jeho výpovedí.

13. V doplňujúcom vyjadrení zo dňa 14. 12. 2023 uviedla, že na súde je vedené konanie pod sp. zn. 4T/59/2022, kde vo vyjadrení právneho zástupcu JUDr. M. Križalkoviča sú uvádzané skutočnosti, na základe ktorých sa môže vyhodnotiť vieryhodnosť a pravdivosť tvrdení žalobcu a jeho právnej zástupkyne Mgr. Anny Suhej, ktorej postup považuje za osobnú pomstu, ako aj pomstu zo strany advokátskej kancelárie JUDr. Zuzany Kolárovej.

Predložila súdu jej podanie zo dňa 3. 12. 2023 na Okresné riaditeľstvo PZ v Spišskej Novej Vsi, odbor kriminálnej polície, ktorého obsahom je trestné oznámenie na A. A. z podozrenia trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, trestného činu obmedzovania osobnej slobody a týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Predmetné oznámenie podala z dôvodu, že žalobca ako otec ich spoločného syna maloletého D. A. bráni výkonu rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 3P/79/2018 zo dňa 6. 5. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/251/2020 a to tým, že v súdom uvedených dňoch nepripravil a neodovzdal jej maloletého syna. Nakoľko bráni otec synovi stretávať sa s matkou, obmedzuje jeho osobnú slobodu, ničí citové väzby k matke a k jej rodine. Orgány činné v trestnom konaní žiada, aby jej bolo bez prietáhov umožnené podľa právoplatných súdnych rozhodnutí mať dieťa v stanovených termínoch, nakoľko má na to zákonné právo, k čomu poukázala na posledné uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/42/2023 z 8. 3. 2023.

.Dodatočne žalovaná predložila k duplike ďalší listinný dôkaz, a to jej písomné podanie zo dňa 23. 10. 2023 na Okresný súd Spišská Nová Ves vo veci vedenej pod sp. zn. 6Em/1/2023, v ktorom upozorňuje Okresný súd Spišská Nová Ves, že otec maloletého dieťaťa – ich spoločného syna si neplní povinnosti

vyplývajúce mu z rozhodnutia súdu a zároveň ÚPSVaR, odbor kurately si v súvislosti s týmto neplní svoje povinnosti a nevykonáva žiadne opatrenia. V oznámení zároveň uviedla, že plánuje podať trestné oznámenie na kolízne opatrovatelky M. C. D. a F. N. pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, ktoré podávali informácie v trestnom konaní sp. zn. 4T/59/2022. V závere uviedla, že ako súdom, tak aj kuratelou sa porušuje zákon jej práva matky a práva dieťaťa.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 12. 1. 2024, ktorého sa strany sporu a ich splnomocnení zástupcovia osobne zúčastnili. Žalobca predložil súdu ďalší listinný dôkaz, a to dohodu o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 10. 7. 2020, ktorej predmetom bol rodinný dom s príslušnými pozemkami, radové garáže s príslušnými pozemkami, všetko v kat. území C. D. E., zariadenie domácnosti v rodinnom dome a nesplatené úvery. Podľa dohody okrem iného, rodinný dom nadobudol do výlučného vlastníctva žalobca po odpočítaní dlhov s povinnosťou výplaty voči žalovanej. Predmetom mimosúdnej dohody o vysporiadaní BSM nebol byt s príslušenstvom zapísaný na LV č. XXXX, v C. D. E., ktorý je doposiaľ v podielovom spoluvlastníctve strán sporu.

15. Z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 12. 1. 2024 súd zistil, že žalovaná predmetný byt užíva výlučne sama od konca roku 2015 resp. od roku 2016. Na uvedenej adrese B. XXXX/X má vedený trvalý pobyt. Byt bol pôvodne rodičovským bytom žalobcu, ktorý spolu so žalovanou – exmanželkou býval do roku 2015. Následne sa bývalí manželia presťahovali do novej nehnuteľnosti, a to do rodinného domu. Potom, čo medzi manželmi došlo ku kríze, žalovaná sa odsťahovala naspäť do bytu a býva v ňom doposiaľ. Žalobca previedol polovicu rodičovského bytu darovacou zmluvou na žalovanú, druhú polovicu vlastnil on, byt nebol predmetom mimosúdnej dohody strán sporu o vysporiadaní BSM, nakoľko ho chceli obaja ponechať synovi.

16. K vyporiadaniu došlo až rozsudkom tunajšieho súdu 11C33/2021a to prikázaním na odpredaj. Žalobca podal návrh na exekučný výkon rozsudku, nakoľko so žalovanou nebolo možné sa dohodnúť o odpredaji bytu prostredníctvom realitných kancelárií. Dodal, že ešte pred podaním žaloby sa ústne dožadoval finančnej náhrady za užívanie jeho 1/2-ičného spoluvlastníckeho podielu v byte od žalovanej. Písomnú výzvu jej doručil až v roku 2022. K výške požadovanej náhrady odkázal na ním predložené údaje z realitných kancelárií, ktoré si zabezpečil cez webové stránky inzercii týkajúcich sa prenájmu obdobných bytov. Uviedol, že do mája 2018 napriek tomu, že v byte nebýval, uhrádzal inkasné platby spojené s jeho užívaním a daň z nehnuteľnosti, ktorú platí doposiaľ. Zároveň platil poistenie bytu, ktorý však minulý rok bolo ukončené. Za ostatné obdobie inkasné platby za užívanie bytu uhrádzala žalovaná, v súvislosti s čím jej mal vzniknúť aj dlh voči správcovskej firme vo výške cca 1.000,- eur, ktorá ona následne po uzavretí dohody o vyporiadaní BSM zaplatila. Žalobca ďalej uviedol, že s exmanželkou má veľmi narušené vzťahy, preto do bytu nevstupuje. Naposledy tam bol v máji 2017. Zopakoval, že ústne upozorňoval žalovanú, že v byte nemôže bývať zadarmo, na čo ona reagovala výsmechom. V konaní o vyporiadaní BSM k bytu ona navrhovala, aby byt do výlučného vlastníctva nadobudol on s povinnosťou ju vyplatiť, k čomu však nedošlo, nakoľko ani jedna zo strán sporu nemá finančné prostriedky na výplatu. K tvrdeniu žalovanej, že naďalej má kľúče od bytu, prehlásil, že od mája 2017, kedy došlo z jej strany k údajnému fingovanému útoku na jej osobu zo strany exmanžela v predmetnom byte, čo bolo riešené aj v trestných konaniach a na polícii, vtedy on jej kľúče od bytu odovzdal a odvtedy žiadnymi kľúčmi od bytu nedisponuje. Má čip od vchodových dverí a kľúče od schránky z toho dôvodu, že do konca roku 2022 mal vedené sídlo firmy na adrese bytu a do schránky chodil vyberať firemnú poštu. Zopakoval, že od mája 2017 do bytu nevšiel. K písomnému uzavretiu dohody o náhrade za užívanie bytu nedošlo z toho dôvodu, že medzi nimi boli vedené jednanie o vyporiadaní BSM a následne súdne konania o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k spornému bytu. V závere uviedol, že so žalovanou sa nedá žiadnym spôsobom komunikovať, nakoľko nepreberá jeho SMS-správy, ani žiadne písomné výzvy.

17. Žalovaná v účastníckej výpovedi na pojednávaní naďalej trvala na zamietnutí žaloby a to z dôvodu, že žalobca disponuje kľúčmi od predmetného bytu. K uvedenému tvrdeniu nepredložila žiadne listinné, ani iné dôkazy. Ďalej uviedla, že medzi stranami sporu nebola uzavretá žiadna, ani ústna dohoda o odplate za užívanie bytu a jej nebolo zamedzené byt užívať. Potvrdila, že má vedený trvalý pobyt na uvedenej adrese predmetného bytu, pričom ona uhrádza všetky platby spojené s jeho užívaním, v byte býva sama. V predošlom období bývala prechodne aj so synom. Zopakovala, že žiadnu poštu – výzvu na zaplatenie dlžnej sumy nedostala. Poukázala na to, že žalobca má naďalej kľúče od schránky a môže zasahovať do výberu pošty. Považuje za nelogické, aby žalobcovi mala platiť platbu, ktorú vypočítal žalobca za užívanie bytu, nakoľko ona platí energiu a všetko ostatné a to mesačne vo výške 200,- eur, do

čoho je zahrnutý aj fond opráv. Je toho názoru, že práve žalobca by jej mal prispievať na byt polovičnou sumou. O byt sa vôbec nezaujíma, nechodí na bytové schôdze. Že platí domovú daň, je klamstvo, tú platí ona. K poisťke sa nevedela vyjadriť. Potvrdila, že žalobca s ňou vôbec nekomunikuje. Medzi nimi nebola žiadna ústna, ani písomná dohoda o užívaní bytu. S poukazom na uvedené so žalobou v celom rozsahu nesúhlasí a navrhuje ju zamietnuť.

18. Strany sporu na pojednávaní žiadne ďalšie návrhy na dôkazy nepredkladali, preto súd v zmysle § 181 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za ukončené a vo veci rozhodol.

19. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, používať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

20. Podľa § 136 ods. 1 Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

21. Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

22. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že obsahom vlastníckeho (spoluvlastníckeho) práva, je okrem iného, aj oprávnenie vlastníka vec v medziach zákona užívať. Vec môže byť v spoluvlastníctve aj viacerých osôb, pričom spoluvlastnícky podiel vyjadruje mieru účasti spoluvlastníka na vzťahu k spoločnej veci. To znamená, že vyjadruje aj mieru účasti, pokiaľ ide o užívanie spoločnej veci. Každý zo spoluvlastníkov je v zmysle § 137 ods. 1 OZ oprávnený spoločnú vec užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. V prípade, že spoluvlastníkovi nie je zabezpečené užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu, má právo na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady vo forme peňažného plnenia. Tomuto právu potom korešponduje povinnosť spoluvlastníka, ktorý vec užíva, takéto plnenie spoluvlastníkovi vylúčenému z užívania spoločnej veci poskytnúť a to vo výške zodpovedajúcej obvyklému nájmu. Treba zdôrazniť, že aj keď medzi podielovými spoluvlastníkmi nedôjde k dohode o užívaní spoločnej veci a jeden alebo viacerí z nich ju užívajú, nie je možné dospieť k záveru, že vec je užívaná bez právneho dôvodu (o to viac, takýto záver neprichádza do úvahy, ak sa spoluvlastníci na spôsobe užívania dohodli). Právnym dôvodom na užívanie veci je aj v takomto prípade ich spoluvlastnícke právo. Spoluvlastnícky podiel vyjadrujúci mieru účasti spoluvlastníka na právach a povinnostiach k spoločnej veci nie je totiž podiel na veci reálne vymedzený, ale je len podielom ideálnym. V rámci neho nie je možné preto oddeliť, čo je výlučne podiel jedného spoluvlastníka a čo je výlučne podiel druhého spoluvlastníka, resp. podiely ostatných spoluvlastníkov (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/298/2008 zo dňa 24.11.2009, príp. NS SR sp.zn. 4Cdo/277/2009 zo dňa 24.11.2009).

23. Súd ďalej poznamenáva, že nárok spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Jeho nevyhnutným predpokladom je užívanie tejto veci druhým spoluvlastníkom (ostatnými spoluvlastníkmi) nad rozsah jeho (ich) spoluvlastníckeho podielu. Neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Len v takomto prípade sa spoluvlastník užívajúci spoločnú vec nad rozsah spoluvlastníckeho podielu podieľa na prisvojovaní si úžitkovej hodnoty veci vo väčšej miere, než zodpovedá jeho podielu. Nie je pritom rozhodujúce, či tento stav vyplýva z dohody spoluvlastníkov (okrem ak by jej súčasťou bola aj dohoda o bezplatnom užívaní celej veci alebo jej časti), alebo z rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka, alebo či ide o faktický stav. Je zřejmé, že ak by spoločná vec vôbec nebola spoluvlastníkmi užívaná, žiaden nárok na náhradu za jej neužívanie by medzi nimi nevznikol. Rovnako takýto nárok nevzniká ani v prípade, ak spoluvlastník užíva len časť veci v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel, pretože v takomto prípade nič nebráni druhému spoluvlastníkovi, aby sa tiež podieľal na svojom užívacom oprávnení v rozsahu svojho podielu a to užívaním zostávajúcej časti veci. Dôvod pre ktorý tento spoluvlastník prípadne spoločnú vec neužíva, nie je právne významný a rovnako tak nie je významné ani prípadné užívanie časti veci treťou osobou (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/184/2010 zo dňa 27.10.2010).

24. Podľa výpisu z LV č. XXXX v kat. území C. D. E. súd vzal za preukázané, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. X s prísl. nachádzajúcim sa na 5. poschodí bytového domu na ul. B. X E. C. D. E. s príslušnými pozemkami, spoločnými časťami a spoločným zariadením bytového domu

každý v podiele 1/2 v pomere k celku. Byt bol pôvodne rodičovským bytom žalobcu, žalovaná nadobudla polovicu bytu od neho darovacou zmluvou v roku 2006, v ktorom bývalí manželia žili do roku 2015. Podľa zápisu na predmetnom liste vlastníctva titulom nadobudnutia spoluvlastníckych podielov žalobcu a žalovanej na predmetnej nehnuteľnosti je darovacia zmluva E./XXXX zo dňa 22. 12. 2006, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11C/33/2021 o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a vzájomnej žalobe o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (z dôvodu neplatnosti darovacej zmluvy E. XXXX/XXXX), ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s opravným uznesením dňa 25. 10. 2022. Predmetným rozsudkom bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej k spornej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v kat. území C. D. E. – byt č. X D. K. B. X/X, a to tak, že súd nariadil jeho predaj s tým, že výťažok získaný z predaja bude rozdelený medzi sporové strany v podiele každému po 1/2. Ďalším výrokom súd zamietol vzájomnú žalobu.

25. Podľa čl. II Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretej medzi stranami sporu ako bývalými manželmi dňa 10. 7. 2020, súd zistil, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/22/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 3. 2017. Z výpovede žalobcu, ktorú žalovaná žiadnymi prostriedkami procesnej obrany nevyvrátila, manžel od roku 2015 v byte nebýval, potom čo s bývalou manželkou a synom sa odsťahovali do rod. domu naposledy bol v byte v máji 2017, kedy došlo medzi bývalými manželmi ku konfliktu. Od uvedeného dátumu žalobca do bytu nikdy nevošiel. Po uvedenom konflikte odovzdal kľúče od bytu žalovanej, o čom však nebol urobený žiaden písomný záznam. Odvetdy žalobca byt preukázateľne neužíva, čo žalovaná potvrdila. Tá byt užíva od konca roku 2015, kedy odišla od bývalého manžela z rodinného domu bývať naspäť do bytu a býva v byte doposiaľ. Na adrese B. XXXX/X, C. D. E. má vedený trvalý pobyt.

26. Skutočnosť, že ani jedna strana nemá dôkaz o odovzdaní kľúčov žalobcom žalovanej od bytu, nie je dôvodom na zamietnutie žaloby, nakoľko z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že byt od roku 2015 užíva, resp. v ňom býva výlučne žalovaná, ktorá od žalobcu sa odsťahovala pre neprekonateľné konflikty, pre ktoré sa manželia rozvedli a ktoré s istými obmenami trvajú doposiaľ. Za danej situácie existencia spoločného bývania v byte je nereálna, čo si žalovaná isto uvedomuje avšak účelovo tvrdí opak. Žalobca na adrese bytu nemá vedený trvalý pobyt. Býva v rodinnom dome na ul. B. X E. C. D. E.. Takisto ďalšie argumenty žalovanej na zamietnutie žaloby, že žalobca disponuje čipom od vchodových dverí a kľúčom od schránky, nie sú dôvodom na zamietnutie žaloby. Žalovaný vysvetlil dôvod, pre ktorý preberal na uvedenej adrese poštu, ktoré dôvody žalovaná žiadnymi relevantnými prostriedkami procesnej obrany nevyvrátila, len potvrdila, že žalobca chodieval pre poštu do schránky.

27. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 11C/33/2021 vyplýva, že tak, ako uviedol žalobca na pojednávaní, sporný byt bol predmetom vyporiadania na návrh žalobkyne. Nakoľko však žiaden z exmanželov nemali finančné prostriedky na výplatu, súd nariadil odpredaj spornej nehnuteľnosti. Žalovaná naďalej v byte býva. Z uvedeného vyplýva, že ako po rozvode, tak aj počas mimosúdnych jednaní o vyporiadaní BSM, tak aj po rozhodnutí súdu o vyporiadaní BSM k spornému bytu, žalovaná celý čas tento byt obývala výlučne sama bez poskytnutia akejkoľvek finančnej náhrady za užívanie jeho polovičného spoluvlastníckeho podielu. Nepredložila žalobcovi návrh na finančné vyrovnanie za užívanie spoluvlastníckeho podielu predmetného bytu, pričom táto zákonná povinnosť vyplývala jej ako výlučnej užívateľke spoločnej nehnuteľnosti a nie žalobcovi.

28. Na základe vyššie popísaného skutkového stavu súd vzal za preukázané, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Aplikujúc zákonný výklad k ustanoveniu § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka (tak, ako je uvedené v bodoch 22. a 23. odôvodnenia tohto rozsudku) bolo v konaní preukázané, že predmetné nehnuteľnosti užíva v plnej miere samá žalovaná (v čase výkonu rozhodnutia o úprave styku aj s maloletým synom D.), pričom žalobca vzhľadom na dlhotrvajúce konflikty so žalovanou nemá možnosť predmetnú nehnuteľnosť užívať, a preukázateľne od roku 2015 v byte nebýva. Preto objektívne sú tu dané predpoklady k tomu, aby si žalobca ako spoluvlastník vo vzťahu k žalovanej uplatňoval nároky na peňažné plnenia, ktoré by mu vylúčenie z užívania predmetnej nehnuteľnosti zodpovedajúcej jeho spoluvlastníckemu podielu kompenzovali.

29. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že žalobca mohol v byte naďalej bývať a mal tak mať zabezpečené riadne užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu. Ako vyplýva z výpovede žalovanej a podporne z dôkazných listín ňou predložených, medzi stranami sporu je vedený dlhoročný spor o právach a povinnostiach k maloletému synovi F., v súvislosti s ktorým sú zo strany žalovanej podávané trestné oznámenia na osobu žalobcu. Posledné bolo podané v decembri 2023. Práve z dôkazných listín, ktoré predkladá žalovaná, je zrejmé, že nebolo možné ďalšie bývanie a užívanie žalobcom predmetného bytu, a teda nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že on sa môže do bytu vrátiť a užívať ho. Vzhľadom na doteraz existujúce extrémne zlé vzťahy medzi stranami sporu nie je absolútne predpoklad a nebol ani v predošliých rokoch vytvorený taký skutkový stav, ktorý by umožňoval žalobcovi v byte bývať. Vzhľadom na doterajšie prebiehajúce občianskoprávne aj trestné konania sa súdu javí pravdivé tvrdenie žalobcu a nemá dôvod v tomto konaní mu neuveriť, že so žalovanou ústne sa pokúšal dohodnúť o spôsobe užívania spoločnej veci, čo však nebolo vzhľadom na konflikty súvisiace so starostlivosťou o mal. syna D. možné. Nakoľko z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že zo strany žalobcu nebolo možné bývanie v spoločnom byte, ten najneskôr od mája 2017 do bytu nevšročil, od konca roku 2015 byt výlučne užíva žalovaná, preto má žalobca nárok na ním požadovanú finančnú náhradu za užívanie spoločnej veci a to vo výške zodpovedajúcej obvyklému nájmu.

30. Žalovaná výšku žalovanej sumy nenamietala. Namietala samotný nárok. Jej tvrdenie, že nie ona žalobcovi, ale žalobca jej má platiť polovicu nákladov za užívanie bytu, je nedôvodné a nelogické, nakoľko je zrejmé, že žalovaný byt neužíva, nespotreboáva vodu, elektriku, teplo, nevyužíva spoločné priestory a podobne. Pre uznanie výšky nároku nie je rozhodujúce, kto uhrádza poistenie bytu a daň z nehnuteľnosti, nakoľko žalobca v tomto konaní nepožadoval odpočet týchto nákladov a žalovaná nepredložila žiadne listinné dôkazy preukazujúce jej tvrdenie, že daň z nehnuteľnosti uhrádza ona a neprodukovala ani žiadne iné prostriedky procesnej obrany, ktorými by spochybnila nárok a výšku a požadovaného nároku.

31. Z dôkazných listín predložených žalobcom, a to z oznámenia realitnej kancelárie SIGMA REALITY, s. r. o. so sídlom Fabiniho 10 v Spišskej Novej Vsi o výške nájmu z 22. 11. 2023 súd vzal za preukázané, že odhad trhovej ceny za prenájom 3-izbového bytu nachádzajúceho sa na sídl. Tarča v Spišskej Novej Vsi za roky 2019 až 2021 je v rozpätí od 300 do 350,- eur mesačne, pričom v daných sumách nie sú zarátané mesačné platby za elektrinu, plyn a nájomné. Žalobcom požadovaná finančná náhrada vo výške 150,- eur mesačne v roku 2020 a vo výške 175,- eur mesačne za roky 2021 až 2023 sa súdu javí primeraná, dokonca nižšia ako je podľa doterajšej súdnej praxe v meste Spišská Nová Ves zistená obvyklá trhovú hodnota obdobných bytov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca zákonným spôsobom preukázal aj výšku svojho nároku. Súd preto žalobe vyhovel čo do nároku aj čo do výšky.

32. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. V konaní bolo preukázané, že žalobca pred podaním žaloby písomne vyzval žalovanú na úhradu finančnej náhrady z titulu užívania spoločných nehnuteľností predžalobnou výzvou zo dňa 7. 12. 2022, ktorá bola podľa výpisu z webovej stránky Slovenskej pošty o sledovaní zásielok ako doporučený list prevzatá na doručenie na adrese B. X/X, C. D. E. adresátovi F. A. dňa 8. 12. 2022 o 7.47 hod. a doručená bola dňa 8. 12. 2022 o 14.13 hod. Z uvedeného vyplýva, že žalobca relevantnými dôkazmi preukázal doručenie predžalobnej výzvy žalovanej. V písomnej výzve zo dňa 7. 12. 2022 bolo žalovanej určené zaplatiť dlžnú sumu bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 14 dní odo dňa doručenia výzvy, z čoho vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po uplynutí 14 dní od prevzatia

písomností, teda dňom 23. 12. 2022. Preto súd žalobcovi priznal ním uplatňovaný úrok z omeškania zo sumy 4.800,- eur odo dňa 23. 12. 2022.

36. Nakoľko dlžné platby za obdobie od 1. 2. 2023 do 1. 9. 2023 mesačne po 175,- eur, spolu vo výške 1.400,- eur neboli predmetom predžalobnej výzvy (žalobca žiadal v predžalobnej výzve nájomné od 1. 12. 2019 do 30. 11. 2022), súd priznal žalobcom požadovaný 5 %-tný úrok z omeškania zo sumy 1.400,- eur len za obdobie od doručenia platobného rozkazu žalovanou, resp. odo dňa nasledujúceho po doručení platobného rozkazu, a to odo dňa 20. 9. 2023. V prevyšujúcej časti príslušných úrokov súd žalobu zamietol.

37. V čase uvedeného omeškania žalovanej s úhradou vyššie uvedenej priznanej sumy bola úroková sadzba hlavných refinančných obchodov stanovená Európskou centrálnou bankou za obdobie za obdobie od 1. 9. 2020 vo výške 0,00% p.a., za ďalšie obdobia – roky 2021 až 2023 od 0,50 % do 2,56 % p. a. Pri započítaní 5 percentuálnych bodov v zmysle citovaného nariadenia úroky z omeškania z uvedenej priznanej istiny predstavovali súdom priznané ročné úroky z omeškania hodnotu uvedenú vo výroku rozsudku. Žalobca vyšší úrok z omeškania za ďalšie obdobia nepožadoval, preto súd za celé dlžné obdobie priznal žalobcovi 5 %-tný úrok z omeškania ročne z celej priznanej istiny.

38. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanú zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v celom rozsahu, nakoľko neúspešný bol len v nepatrnej časti týkajúcej sa časti úrokov z omeškania. Žalovaná v konaní neprodukovala žiadne prostriedky procesnej obrany a dôkazné listiny, ktorými by preukazovala, že sú u nej dané dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by ju súd k náhrade trov konania voči žalobcovi nemal zaviazat'.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.